

# XARXA

## Oli que crema per als altres

*Pare generós,  
per fer-nos entendre el teu pla sobre la humanitat  
Jesús ens parla sempre de festa, de banquets i de noces.  
I ens diu, a més, que tu ens hi has convidat...  
però que nosaltres sovint no atenem a la invitació.*

*Serà perquè ens costa, potser, de creure'ns  
la generositat i compassió esplèndides d'aquest Déu  
que Jesús ens anuncia i ens revela...?*

*O serà, potser, perquè tenim adormit el nostre cor  
enmig d'una vida plena d'enganyoses il·lusions  
que van apagant la torxa de l'amor i l'esperança?*

*Desperta el nostre cor, Senyor, perquè entenguem  
que la torxa de la fe només crema i només fa llum  
quan es nodreix amb l'oli de «les bones obres».*

*Només amb aquest oli acomplirem aquell desig de Jesús:  
«Que brilli la nostra llum davant la gent;  
perquè vegin les nostres bones obres  
i glorifiquin el nostre Pare del cel.»*

**Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:** En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies,

que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per les torxes, però cadascuna de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí.

Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudentes els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec.

**Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni la hora».** [Mt 25,1-13]



*R/. Tot jo tinc set de vós, / Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. **R.**

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. **R.**

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. **R.**

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vós, / perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. **R.**

---

### **L'EVANGELI PER A AVUI: Esperar Jesús amb les torxes enceses**

---

Entre els primers cristians hi havia, sens dubte, deixebles «bons» i deixebles «dolents». Tanmateix, en escriure el seu evangeli, Mateu es preocupa sobretot de recordar que, dins de la comunitat cristiana, hi ha deixebles «assenyats» que estan actuant de manera responsable i deixebles «insensats» que actuen de manera frívola i descurada. Què vol dir això?

Mateu recorda dues paràboles de Jesús. La primera és molt clara. N'hi ha que «escolten les paraules de Jesús» i «les posen en pràctica». Prenen de debò l'evangeli i el tradueixen en vida. Són com «l'home assenyat» que construeix la seva casa sobre roca. És el sector més responsable: els que van construït la vida i la de l'Església sobre la veritat de Jesús.

Però també hi ha els qui escolten les paraules de Jesús i «no les posen en pràctica». Són tan «insensats» com l'home que «va construir la seva casa damunt de sorra». La seva vida és un disbarat. Si només fos per ells, el cristianisme seria pura façana, sense fonament real en Jesús.

Aquesta paràbola ens ajuda a copsar el missatge fonamental d'un altre relat en què un grup de noies surten, plenes d'alegria, a esperar el marit per acompanyar-lo a la festa del seu casament. Des del començament se'ns adverteix que unes són assenyades i altres són insensates.

Les «assenyades» porten oli per mantenir enceses les seves torxes; les «insensates» no pensen en res d'això. L'espòs triga, però arriba a mitjanit. Les «assenyades» surten amb les seves torxes a il·luminar el camí, acompanyen el marit i «entren amb ell» a la festa. Les «insensates», per la seva banda, no saben com resoldre el seu problema: «se'ls apaguen les torxes». Així no poden acompanyar el marit. Quan arriben és tard. La porta està tancada.

El missatge és clar i urgent. És una insensatesa continuar escoltant l'evangeli sense fer un esforç més gran per convertir-lo en vida: és construir un cristianisme damunt de sorra. I és una insensatesa confessar Jesucrist amb una vida apagada, buida del seu esperit i la seva veritat: és esperar Jesús amb les «torxes apagades». Jesús pot trigar, però nosaltres no podem endarrerir més la nostra conversió. J. A. Pagola)

---

## Ser «cristià» de nom i també de fets: un exemple

---

Un problema amb què el cristianisme es troba molt sovint (massa sovint!) és que per a molta gent “cristià” és només una etiqueta que serveix per a diferenciar-se d’altres persones que no ho son, sense que representi cap exigència de vida coherent amb l’evangeli de Jesús. Gràcies a Déu, no sempre és així: hi ha molts homes i dones que a més de dir-se cristians exerceixen en la seva vida com a cristians i cristianes.

Si se’ns permet posar un exemple, aprofitarem el sant que celebràvem ahir dissabte, 11 de novembre. Tothom coneix aquell fet memorable de la seva vida, quan va patir la seva capa amb un pobre. Tothom el coneix (o creu que el coneix).

Però de fet la majoria de la gent desconeix un detall significatiu que dona més valor al fet. I és que quan va partir la capa Martí era encara catecumen, és a dir, que es preparava per a rebre el baptisme. Va ser l’any 335, a Amiens, en una de les portes de la ciutat. En ple hivern. Un pobre, cobert amb parracs, demanava almoïna. Ningú no li feia cas. Martí no duu cap moneda per donar-li. El jove Martí, un del 500 soldats escollits de la guàrdia imperial, agafa l’espasa i parteix la seva capa en dues: en dona una al pobre, i ell es torna a posar l’altra.

Ens dona la seva biografia que la nit següent Martí en somnis va veure Crist vestit amb la meitat de la capa amb què havia abrigat el pobre, mentre un cor d’àngels cantaven: “Martí, **que encara és catecumen**, m’ha abrigat amb aquest vestit”. Aquell mateix any, Martí –que tenia divuit anys– va rebre el baptisme.

NO és l’única mostra ‘cristiana’ de Martí. Els seus companys comentaven la manera de relacionar-se amb l’esclau que els corresponia a tots els membres de la guàrdia imperial: en compte de fer-se servir, Martí era el que servia quan menjaven junts i fins i tot li netejava les sandàlies... Sembla que alguns companys havien estat testimonis de les amicals discussions que tenien Martí i l’esclau: l’esclau volia servir, perquè era la seva feina, i Martí volia servir perquè creia que era el que havia de fer com a cristià i seguidor de Jesús.

Tots estarem d’acord a dir que no cal arribar tan extremes com les que realitzaven els sants, en aquest cas, sant Martí. Però tots estarem d’acord que la nostra vida seria una mica més el que ha de ser si no ens trobéssim tan lluny d’ells.

### **Si voleu que el vostre donatiu sigui desgravable:**

- \* Quan feu l’ingrés o transferència, feu constar totes les vostres dades: nom, cognoms, DNI, domicili.
- \* Envieu còpia del resguard del donatiu, amb les dades d’identificació personal, a Enllaç Solidari: Nàpols, 346 2- E, 08025 Barcelona, o al correu [enllacsolidari@claretians.cat](mailto:enllacsolidari@claretians.cat)

*Aquestes dades seran usades només per fer el certificat de donació al Ministeri d’Hisenda, d’acord amb la Llei de Protecció de Dades. Per a qualsevol informació addicional sobre el present tractament podeu accedir a la nostra política de privacitat a <https://www.ensolidari.cat/>*

## Aquesta setmana ...

Diumenge, 12	<b>Jornada de Germanor- DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA</b>
Dilluns, 13	<b>20:30</b> Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 14	<b>19:00</b> loga-Harmonització Vital a ST
Dimecres, 15	<b>9:00- 12:30</b> L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA:933 44 16 50</i>
Dijous, 16	<b>13:00</b> Reunió Preveres Arxiprestat <b>19:00</b> loga-Harmonització Vital a ST
Diumenge, 19	<b>JORNADA MUNDIAL DE POBRES</b>

### PER A LA JORNADA MUNDIAL DE POBRES

#### Una proposta d'ENLLAÇ SOLIDARI:

#### Projecte d'ajuda per al curs 2023-2024

Durant el curs 2023-2024 Enllaç Solidari col·laborarà amb recursos econòmics a la millora de les condicions de vida de la **Comunidad Nativa Centro Selva Tzipani**.

Es tracta d'una localitat de la regió amazònica peruana formada per 42 famílies i 192 persones de l'ètnia Ashenika, localitzada al Departament d'Ucayali. Forma part del Districte d'Atalaya, on hi ha presència dels Missioners Claretians del Perú.

L'objectiu del projecte és millorar la qualitat de vida d'aquesta comunitat nativa. Es preveu fer-ho a través de la formació teòrica i pràctica del maneig de la terra on cultiven els seus aliments i la recuperació d'àrees de selva devastades, així com de plantes medicinals. Actualment els habitants de la localitat es troben en situació de pobresa extrema i amb moltíssims casos d'anèmia que afecten especialment els infants i joves.

L'ajuda que es demana és de 20.000 euros. Els Missioners Claretians de la missió d'Atalaya són els responsables d'implementar i acompanyar la realització del projecte.

**Per fer un donatiu:** Banc Sabadell

**IBAN ES71 0081 0137 2100 0203 0214.** Indicant: «PERÚ».

(Si voleu que el vostre donatiu sigui **desgravable**, llegiu a la pàgina anterior)

**Parròquia del Cor de Maria:** P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

**Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino:** Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

**Comunitat dels Claretians:** 93 476 68 34